

TWAN EN MANDY: JEUGDIGE WEDSTRIJDTOPPERS

TWIN POWER

Twan en Mandy Swart wisselden elkaar af als Nederlands kampioen Zoetwatervissen C-Junioren. Mandy was de beste in 2014, Twan in 2015. De talentvolle tweeling uit Woudrichem is volgens insiders dé grote belofte binnen de Nederlandse wedstrijdvisserij. “We voetballen ook, maar wedstrijdvisserij krijgt altijd voorrang.”

TEKST: MICHEL VERSCHOOR > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

Vraag een inwoner van Woudrichem naar de stadsgeschiedenis en al snel volgt een verhaal over vis en vissers. Zalmen sieren de vlag en het wapen van het vestingstadje. Het visserijmuseum in de oude vissershaven herinnert aan hoogtijdagen waarin de vishandel roem en rijkdom bracht. Tot halverwege de vorige eeuw was de Merwede rijkgevoerd met zalm, houting, fint, steur en paling. Het ‘Woerkemse’ NK Vischbakken is er nog altijd wereldberoemd. Vissen zit de inwoners in het bloed. Al wordt er tegenwoordig vooral met de hengel vis gevangen, door leden van de plaatselijke HSV Groot Woudrichem. Laten daar nu net twee zeer gedreven toptalenten de geschiedenis nieuw leven inblazen. Nota bene een tweeling. Mandy en Twan Swart. Onthoud die namen.

CLUBKAMPIOEN

Twaalf jaar zijn ze pas, maar de ‘twins’ vissen nu al als volwassen WK-deelnemers. Onverstoorbaar zitten ze vandaag zij aan zij op hun viskist. De blik volledig gefocust op de dobber die op vijf meter (‘kort’) boven de waterspiegel uitpiept. Feilloos voelen ze aan hoe te reageren op een voorzichtige aanbeet. Geen voorn, brasem of baars die vandaag ontkomt aan deze scherp vissende C-junioren. Plaats van handeling op deze vroege zondagochtend is de stadsgracht aan de Prins Willem van Oranjestraat. In dit visrijke ‘thuiswater’ hengelden Twan en Mandy hun eerste triomfen binnen. Twan was er als eerste bij. “Vijf jaar was ik, toen ik met mijn vader meeging naar viswedstrijden. Op mijn zesde viste ik mijn eerste wedstrijd.” Mandy volgde op achtjarige leeftijd. In hun eerste jaar als jeugdlid van de plaatselijke HSV werden ze beiden clubkampioen. Sindsdien veroveren ze steevast een podiumplek.

TRAININGSSESSIE

Vandaag vist de tweeling hun wekelijkse trainingssessie. Want wie goed is en goed wil blijven, moet voldoende trainen. Dat leerden ze van hun vader Peter, die zelf jarenlang meedraaide in de Topcompetitie. Van pa Swart leerden ze wel meer. “Dat we bijvoorbeeld zonder mokken op tijd naar bed moeten gaan als we de volgende dag vroeg moeten opstaan. Anders zijn we onvoldoende geconcentreerd”, zegt Twan die eind augustus het felbegeerde Delfts blauwe NK-bord mee naar huis >>

‘Door de verre stek met rust te laten, verstoor je de dichtbij-plek niet en vang je meer vis’

Mandy werd in 2014 op 11-jarige leeftijd Nederlands kampioen bij de Junioren.

nam. “We zetten veel opzij voor het wedstrijdvisseren”, vult Mandy aan. “Dat heeft bij ons, op school na, altijd voorrang. Valt een voetbalwedstrijd samen met een viswedstrijd, dan gaan we vissen.” Twan: “Ook feestjes en afspraken met vriendjes zeggen we soms af.” Of je nu voetbaltalent of sportvistantent hebt: wie het ver wil schoppen, houdt zich aan de topsportregels; luidt de les van pa Swart. “Soms zijn ze vijf dagen per week druk met hun visspullen”, zegt hij. “Tuigjes en onderlijntjes maken, elastieken controleren, aasvoorraden checken en bijvullen; er is altijd wel iets te doen.”

APETROTS

Een huiskamer vol visspullen wordt moeder Gerda wel eens te veel. Toch laat ze dat zelden merken. “Zeker als

ik zie hoeveel lol Twan en Mandy hebben. En wij zijn natuurlijk ook apetrots dat we nu twee kampioenen in huis hebben. Dus knippen we geregeld een oogje toe en steunen we de kinderen waar mogelijk.” Dus komt moeder zoals altijd vandaag ook even buurten als de kinderen trainen. En is vader naast coach ook de pak-ezel. Peter Swart: “Bij het halen en brengen, krijgen we gelukkig ook steun van twee vismatten. Dat is hard nodig. Mandy en Twan hebben inmiddels zoveel wedstrijdspullen, dat die niet meer in één auto passen.”

CLINICS

Bij talenten komt er een moment dat zelfs vader zijn kinderen niet heel veel meer kan bijleren. Dus vissen ze in de winter wel eens havenwedstrijdjes mee met internationals zoals Dieter Friederichs, Arjan Klop en Jo Adriolo. Ook mochten Twan en Mandy kortgeleden naar de zogeheten U-14-clinics in België, waar ze de fijne kneepjes van het vissen leerden van Nederlandse cracks. “Die dag vingen Mandy en ik 50 kilo brasem en twee spiegelkarpers”, herinnert Twan zich trots. “Daar leerden we pas echt goed hoe we de dikste vissen kunnen vangen.” Vandaag blijven die dikke vissen een beetje op afstand. Wellicht omdat de fotograaf en de verslaggever van Hét Visblad iets te veel trillingen veroorzaken aan de waterkant. Kleine vissen worden echter aan de lopende band gevangen. Want terwijl Twan en Mandy alle vragen even enthousiast beantwoorden, blijven ze geconcentreerd naar hun dobber turen en ontgaat hen geen enkele aanbeet. “We vissen nu nog ‘kort’, op ongeveer vijf meter. Daar hebben we een voerplek voor kleine vis. Straks maken we de hengels wat langer voor de tweede voerplek op tien meter.”

De visuïstrusting van de tweeling past inmiddels niet meer in één auto.

Twan en Mandy: 'Vissen heeft bij ons, op school na, altijd voorrang'

Met schraal voer, 2-grams dobbers en haakje 20 mikken Twan en Mandy vandaag op kleine vis.

TWEE VOERPLEKKEN

“De beste tip van ons pap is om altijd twee voerplekken te maken”, zegt Twan met onmiskenbaar Brabants accent. “Vis zo lang mogelijk dichtbij en probeer pas na minimaal anderhalf uur op de lange afstand een dikke te vangen. Je moet dus geduld opbrengen als je kort geen beet krijgt.” Geduld en concentratie kunnen een wedstrijd beslissen, volgens de jeugdige topvisser. “Klopt als een bus”, bevestigt vader Peter. “Zo is Twan dit jaar in Urk Nederlands kampioen geworden. Daar gingen we het pas na dik twee uur op de verste stek proberen. Hij ving er meteen een brasem van 1.750 gram. Samen met het klein spul van de twee uur ervoor op de korte voerplek, was dat ruim voldoende voor de zege.” Twan: “Door de verre stek met rust te laten, verstoor je de dichtbij-plek niet en kun je profiteren van meer vis.” Mandy werd een jaar eerder kampioen door slim in te spelen op de bodemvariatie. Peter: “Ze ving een baars van 350 gram doordat ze slim gebruik maakte van een stenig talud waar wij die vissoort vermoedden.”

ZUINIG VOEREN

Ook vandaag is er goed nagedacht. Om zoveel mogelijk kleine vis te vangen, wordt er licht gevist met een 2-grams dobber en haakje 20. Kort boven de haak zitten twee loodjes, met daarboven enkele bulkloodjes. “Met de juiste loodzetting kun je het aas heel aantrekkelijk dwarrelend aanbieden”, legt Twan uit. Op de korte afstand hebben Twan en Mandy wat schrale voerballeten gebracht, met daarin onder meer dode maden. Dat voer

is door een zeef gehaald, zodat het zo fijn mogelijk op de voerplek uiteenvalt en geschikt is voor kleine vis. Om de vis niet snle te verzadigen, is er zuinig gevoerd. Op tien, elf meter ligt wat zwaarder geschut op de bodem. In die voerballeten zitten pinkies die brasem moeten lokken. Het resultaat mag er wezen. Want hoewel grote vissen zich nog niet hebben laten zien, raken de leefnetten van de twins alsmaar voller.

SPORTTALENT

Wat zegt de tweeling tegen leeftijdgenoten die misschien ook wel eens willen gaan vissen? “Gewoon een keer doen, dan merk je vanzelf hoe leuk het is”, luidt Twan's ontwapenende antwoord. “Vissen traint je concentratievermogen”, zegt Mandy. “Iedereen die slecht stil kan zitten, leert dat wel bij het vissen. Anders vang je niets.” Soms vist Twan niet eens zozeer om vis te vangen. “Na een drukke schooldag vind ik het ook wel eens fijn om me een beetje af te sluiten. Dan geniet ik van de natuur en zit ik gewoon lekker relaxed aan het water.” Mandy: “Het is ook leuk dat ik deze hobby samen met mijn vader en mijn broer kan uitoefenen. We doen alles samen, dat is heel prettig.” Alle felicitaties die Twan kreeg toen hij Nederlands kampioen, zijn ook een hoogtepunt. “Dat was geweldig”, herinnert hij zich. “Thuis hing de vlag uit en was mijn kamer versierd. Via de telefoon en social media was het ook een gekkenhuis. Al mijn vrienden wisten het.” Voor Mandy was er thuis en op school een feestje georganiseerd en leraren gaven haar op voor het plaatselijk Sportgala. “Daar werd ik zo maar uitgeroepen tot sporttalent van het jaar!”

AVONTUREN

“Wie spannende avonturen wil beleven, is aan de waterkant ook op de juiste plek”, vertelt Swart senior. Zo kreeg Twan tijdens een kwalificatiewedstrijd een wel heel sterke vis aan de lijn. “Het duurde echt een hele tijd voordat het beest zich van de bodem liet tillen.” De vis bleek een schildpad, die vervolgens met veel zorg werd onthaakt en vrijgelaten. Dat avontuur kostte Twan wel zijn kwalificatie voor het NK, maar ach. “Ik was in ieder geval wel weer een mooi visverhaal rijker.”